

Po trzecie, Sąd naruszył prawo oraz dokonał błędnej wykładni załącznika XIII do rozporządzenia REACH, orzekając, że strona pozwana nie popełniła oczywistego błędu, kiedy to nie wzięła pod uwagę danych uzyskanych we właściwych warunkach, a także przeinaczył zarzuty wnoszących odwołanie oraz przedstawiony w tym kontekście dowód, przez co naruszył prawo wnoszących odwołanie do bycia wysłuchanymi.

Po czwarte, Sąd naruszył prawo przy ocenie dowodów oraz przeinaczył dowody, którymi dysponował.

- (¹) Decyzja ECHA z dnia 27 czerwca 2018 r. wpisująca oktametylocyklotetrasiloksan (D4), dekametylocyklopentasiloksan (D5) i dodekametylocykloheksasiloksan (D6) na listę substancji zidentyfikowanych w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 2006, L 396, s. 1; sprostowanie Dz.U. 2007, L 136, s. 3).
- (²) Rozporządzenie Komisji (UE) 2018/35 z dnia 10 stycznia 2018 r. zmieniające załącznik XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do oktametylocyklotetrasiloksanu (D4) i dekametylocyklopentasiloksanu (D5) (Dz.U. 2018, L 6, s. 45).
- (³) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 253/2011 z dnia 15 marca 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) w odniesieniu do załącznika XIII (Dz.U. 2011, L 69, s. 7).

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 7 lipca 2021 r. w sprawie T-680/19, Irish Wind Farmers' Association i in. / Komisja, wniesione w dniu 17 września 2021 r. przez Wind Farmers' Association Clg, Carrons Windfarm Ltd, Foyle Windfarm Ltd, Greenoge Windfarm Ltd

(Sprawa C-578/21 P)

(2021/C 462/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Irish Wind Farmers' Association Clg, Carrons Windfarm Ltd, Foyle Windfarm Ltd, Greenoge Windfarm Ltd (przedstawiciele: M. Segura Catalán, abogada i M. Clayton, avocate)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku
- obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie opiera się na dwóch zarzutach.

W ramach zarzutu pierwszego strona wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd dokonał błędnej wykładni art. 108 TFUE i art. 4 rozporządzenia 2015/1589 (¹), stwierdzając, że ocena rozpatrywanego środka pomocy nie wymagała od Komisji wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego ze względu na brak poważnych trudności w odniesieniu do jego kwalifikacji jako pomocy państwa i jego zgodności z rynkiem wewnętrznym.

Zarzut pierwszy dzieli się na sześć części.

Część pierwsza: Sąd naruszył prawo w odniesieniu do zakresu obowiązku zbadania przez Komisję okoliczności faktycznych i prawnych w przypadku pomocy niezgodnej z prawem.

Część druga: Sąd naruszył prawo, odmienne traktując informacje przedstawione przez państwa członkowskie i przez stronę wnoszącą odwołanie.

Część trzecia: Sąd naruszył prawo w zakresie oceny czasu trwania badania wstępnego.

Część czwarta: Sąd naruszył prawo określając ciężar dowodu, który powinna była ponieść strona wnosząca odwołanie.

Część piąta: Sąd naruszył prawo pomijając znaczenia obowiązującego w Zjednoczonym Królestwie systemu jakiego podlegała rozpatrywana sprawa.

Część szósta: Sąd wyciągnął błędne wnioski z technicznego charakteru metody oceny NAV instalacji wytwarzających energię elektryczną z paliw kopalnych.

W ramach zarzutu drugiego strona wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd wypaczył jasny sens wniesionych przez nią dowodów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015 L 248, s. 9).

Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 12 lipca 2021 r. w sprawie T-866/19, Ryanair i Laudamotion / Komisja, wniesione w dniu 21 września 2021 r. przez Ryanair DAC i Laudamotion GmbH

(Sprawa C-581/21 P)

(2021/C 462/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Ryanair DAC, Laudamotion GmbH (przedstawiciele: E. Vahida, avocat, S. Rating, abogado, i I.-G. Metaxas-Maranghidis, dikigoros)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku.
- Przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania.
- Zastrzeżenie, że rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pierwszej instancji oraz postępowania odwoławczego nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą dwa zarzuty.

Sąd naruszył prawo Unii i przeinaczył okoliczności faktyczne, (1) uznając, że pierwszeństwo rozporządzenia w sprawie przydzielania czasu na start lub lądowanie ⁽¹⁾ jest istotne dla ustalenia, czy zasady podziału ruchu lotniczego ⁽²⁾ pociągają za sobą środki wykonawcze, oraz (2) nie uwzględniając normalnego przebiegu zdarzeń przy ustalaniu sztucznego charakteru wniosku wnoszących odwołanie o przyjęcie środka wykonawczego przez koordynatora przydziału czasu na start lub lądowanie.

Ponadto wnoszące odwołanie podnoszą, że Sąd nie uzasadnił swoich ustaleń zawartych w zaskarżonym postanowieniu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 95/93 z dnia 18 stycznia 1993 r. w sprawie wspólnych zasad przydzielania czasu na start lub lądowanie w portach lotniczych Wspólnoty (Dz.U. 1993, L 14, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1585 z dnia 24 września 2019 r. w sprawie ustanowienia zasad podziału ruchu lotniczego na podstawie art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 w odniesieniu do portów lotniczych Amsterdam-Schiphol i Amsterdam-Lelystad (Dz.U. 2019, L 246, s. 24).